

ת"פ 16990/03/15 - מדינת ישראל נגד רחל קרויטור

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בבימ"ש אשקלון

ת"פ 16990-03-15 מדינת ישראל נ' קרויטור

בפני
בעניין: כבוד השופטת נועה חקלאי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

רחל קרויטור

הנאשמת

גזר דין ללא הרשעה

כתב האישום

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בכתב אישום מתוקן הכולל חמישה אישומים המייחסים לנאשמת עבירות של הונאה בכרטיס חיוב (בסה"כ 7 עבירות), בניגוד לסעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986.
2. על פי עובדות כתב האישום הנאשמת עבדה בדירתה של המתלוננת כמטפלת אישית מטעם המוסד לביטוח לאומי. במועד שאינו ידוע, בסוף שנת 2014 במהלך ניקוי דירת המתלוננת, נטלה הנאשמת את כרטיס החיוב של המתלוננת והשתמשה בו בשני מועדים: 30.11.14, 3.12.14, בסה"כ ביצעה 7 עסקאות בסכום כולל של 1,868.1 ₪.

הסדר טיעון

3. ביום 1.5.16 הציגו הצדדים הסדר לפיו הנאשמת תודה בכתב אישום מתוקן, לא תורשע, תופנה לשירות מבחן לקבלת תסקיר אשר יבחן את שאלת ההרשעה. עוד סוכם כי המאשימה תגביל עצמה ל- 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, קנס ומאסר מותנה והגנה תטען פתוח לרבות להימנע מהרשעה.

תסקירי שירות המבחן

4. בתסקיר מיום 11.6.17 סקר שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשמת, הנאשמת בת 44, רווקה, אם לילדה בת 13. מזה מספר שנים אינה עובדת בשל פציעה.

ביחס לביצוע העבירה ציין שירות מבחן כי לדברי הנאשמת נזקקה לכסף דחוף וללא תכנון מראש לקחה את כרטיס האשראי של הנפגעת מתוך מחשבה שתחזיר לה את כספה. לאחר ביצוע העבירה הבינה את חומרת מעשיה, חשה חרטה וצער על הדרך בה בחרה ועל הפגיעה בנפגעת. לדבריה שוחחה על המתלוננת הביעה

עמוד 1

בפניה את צערה והשיבה לה את כספה (הוגש מסמך בהתאם לשירות המבחן). שירות המבחן התרשם מנזקקות טיפוליות, אך למרות רצונה של הנאשמת להשתלב בהליך טיפולי התרשם שירות המבחן כי היא מתקשה לגייס כוחות ולשתף פעולה. שירות המבחן המליץ לבחון הירתמותה של הנאשמת להליך טיפולי ולחלופין ענישה בדמות מאסר שירוצה בעבודות שירות.

5. בתסקיר מיום 18.9.17 ציין שירות המבחן כי במהלך תקופת הדחיה הנאשמת הראתה אחריות מחויבות ורצינות באשר לקשר עם שירות המבחן, שירות המבחן התרשם כי הנאשמת תוכל להיתרם מקשר טיפולי ולרכוש כלים מקדמים להתמודדות במישורי חייה השונים. שירות המבחן המליץ על דחיה בת 3 חודשים לצורך המשך בחינת ההליך הטיפולי.

6. בתסקיר מיום 27.2.18 ציין שירות המבחן כי הנאשמת נקלטה בקבוצה לנשים עוברות חוק, מגיעה למפגשים בקביעות, מחוייבת ומגוייסת להליך הטיפולי. שירות המבחן התרשם כי הנאשמת מעוניינת לקבל כלים להתמודדות טובה יותר סביב משברי חייה השונים.

שירות המבחן המליץ על העמדת הנאשמת במבחן למשך שנה כדי שתמשיך בתהליך הטיפול הקבוצתי. במקביל המליץ שירות המבחן על הטלת עונש חינוכי שיקומי בדמות של"צ בהיקף נרחב. באשר לשאלת ההרשעה, לאור היותה נעדרת עבר פלילי, אשר מבטאת רצון לשנות התנהגותה בעתיד, לאור העובדה שהנאשמת מבטאת אחריות על מעשיה ועורכת מאמץ להשתלב בהליך טיפולי המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעתה.

טיעוני הצדדים לעונש

7. ב"כ המאשימה הפנתה לעובדות כתב האישום ולערכים שנפגעו ממעשיה של הנאשמת. לדבריה הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף הבינוני גבוה בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה ולקשר בין המתלוננת לנאשמת. ב"כ המאשימה טענה כי העונש הראוי כולל מאסר אך לאור מכלול הנסיבות בתיק זה הסכימה לחרוג מקולה ולעתור לענישה בדמות מאסר מותנה, צו מבחן ושל"צ. ב"כ המאשימה טענה כי אין פגיעה קונקרטית המצדיקה להימנע מהרשעת הנאשמת.

8. ב"כ הנאשמת טען כי הנאשמת סילקה את החוב עוד בטרם הוגש כתב אישום. לקחה אחריות מיידית, בושה ונכלמת במעשיה, נעדר הסתבכויות קודמות או מאוחרות עם החוק, מדובר במספר שימושים שרובם בוצעו ביום אחד, בשל מצב כלכלי קשה.

לדבריו יגרם לנאשמת נזק כתוצאה מהרשעה שכן עובדת במשק בית ובמידה ותורשע לא תמצא מי שיעסיק אותה

9. הנאשמת צער על מעשיה. ציינה כי עובדת למחייתה במעדניה ובמשק בית, לדבריה, לא תחזור לעולם על הטעות שעשתה.

דין

מתחם העונש ההולם

10. כתב האישום מכיל מספר אישומים אך עסקינן בפרשה אחת במסגרת נעשו שימושים בכרטיס אשראי יחיד, של אותה המתלוננת. השימושים נעשו בשני מועדים בהפרש של 3 ימים. לפיכך יקבע לפרשה זו מתחם עונש הולם אחד.

11. הערכים החברתיים המוגנים בעבירות שביצעה הנאשמת הם: הגנה על קניינו של אדם, הגנה על שימוש בכרטיסי חיוב כתחליף למטבע, הגנה על המסחר.

12. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** אינה ברף הגבוה, בשים לב להיקף הכולל של העסקאות (1868.1 ₪) ולכך של סכום העסקאות שבוצעו בהונאה הושב למתלוננת. (הנאשמת השיבה את הסכום לחברת האשראי - 1/1).

13. באשר ל**נסיבות ביצוע העבירות**: נתתי דעתי לכך שהעבירות לא בוצעו בתחכום. מדברי הנאשמת בפני שירות המבחן עולה לכאורה כי לא היה תכנון מוקדם לביצוע העבירות, אם כי בכל שימוש בכרטיס היה תכנון לבצע עבירה. נתתי דעתי לכך שכל השימושים נפרסו על פני שני מועדים בלבד, בהפרש של 3 ימים, וכי כל השימושים בוצעו בכרטיס יחיד. אני רואה בחומרה את העובדה כי הנאשמת נטלה את הכרטיס מביתה של המתלוננת אצלה עבדה כמטפלת אישית מטעם הביטוח הלאומי, תוך ניצול יחסי אמון בין השתיים. נתתי דעתי לדברי הנאשמת כי העבירות בוצעו על רקע מצוקה כלכלית.

נתתי דעתי לכך שהנאשמת השיבה לחברת האשראי את כל סכום ההונאה ובפועל, לאחר השבת הסכום, לא נגרם נזק לרכוש.

14. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים החל מאסרים מותנים ועד למאסרים לתקופות משמעותיות. כל מקרה ונסיבותיו. העונשים משתנים בהתאם להיקף המרמה וההונאה, לכמות העסקאות, לסכומי העסקאות, למספר המתלוננים למידת התחכום, התכנון, חלקו היחסי של הנאשם לנסיבותיו האישיות, עברו ועוד.

למקרים דומים לפרשה שבפני ראו למשל:

· ע"פ (חיפה) 19483-11-15 **קיזרמן נ' מדינת ישראל**, המערערים הודו והורשעו בעבירות של הונאה בכרטיס חיוב, קבלת דבר במרמה וזיוף בכוונה לקבל באמצעותו דבר. המערערים עשו שימוש (בצוותא) בכרטיס אשראי ב-3 הזדמנויות שונות בסכום כולל של כ-800 ₪ וכן זייפו חתימת בעלת הכרטיס. המערערים נדונו למע"ת, של"צ וענישה נלווית. בית המשפט קמא דחה בקשתם להימנע מהרשעה. ערעור שהגישו לבית המשפט המחוזי על ההחלטה להותיר ההרשעה על כנה, נדחה.

· עפ"ג (מרכז) 34485-06-14 **פבלוביץ נ' מדינת ישראל** הנאשם הורשע בעבירות הונאה בכרטיס חיוב, שימוש בכרטיס חיוב מזויף, קבלת דבר במרמה וניסיון לקבלת דבר במרמה. המדובר היה במספר מקרים בהם נכנס הנאשם לחנויות ורכש טובין באמצעות כרטיסי אשראי מזויפים בהיקף כולל של 11,445 ₪. נדון ל-6 חודשי עבודות שירות וקנס בסך 9,000 ₪. הערעור נדחה.

· עפ"ג (ירושלים) 56116-06-14 **קשקוש נ' מדינת ישראל** (פורסם בתקדין, 13.11.14), הנאשם גנב במציאה נרתיק עם אישור כניסה לאוניברסיטה, כרטיס אשראי ומסמכים נוספים, השתמש בכרטיס

האשראי בסך של 217 ₪, זייף אישור כניסה לאוניברסיטה בכך שהדביק את תמונתו שלו על הכרטיס. נדון למאסר על תנאי ושל"צ.

· עפ"ג (מרכז) 12105-01-13 **מסיקה נ' מדינת ישראל**. המערער הורשע על פי הודאתו בשמונה אישומים שעניינם גניבת כרטיסי חיוב, ביצוע עסקאות באמצעות הכרטיסים הגנובים ועבירות נוספות. נידון ל- 20 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעורו נדחה.

· עפ"ג (י-ם) 12361-02-11 **לוגסי נ' מדינת ישראל**. הנאשם בעבירות של גניבת כרטיס חיוב, הונאה בכרטיס חיוב, גניבה ועוד. הנאשם ביצע רכישות בכרטיס החיוב הגנוב בסך של 1,760 ₪. נידון ל- 6 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. ערעורו נדחה.

· ע"פ (חיפה) 6240-11-08 **מדינת ישראל נ' מורדכי אברהמי** (7 חודשי מאסר וענישה נלווית סדרת עבירות הונאה בכרטיסי חיוב)

· ע"פ (נצרת) 1132/07 **אבו חמיס מוחמד נ' מדינת ישראל**. הנאשם הורשע בעבירה של הונאה בכרטיס חיוב. הנאשם ביצע עסקאות בכרטיס אשראי של המתלוננת ב- 4 הזדמנויות שונות בסכום כולל של 2,680.44 ₪. הנאשם נדון ל- 5 חודשי עבודות שירות וענישה נלווית. ערעורו נדחה.

15. לאור כל האמור לעיל אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לפרשה שבפני נע ממאסר מותנה ועד 10 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

הימנעות מהרשעה

16. הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדיון. עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

בע"פ (מרכז) 24457-03-15 **פבל גוטרמן נ' מדינת ישראל**, קבע בית המשפט כי מדובר במעין "**מקבילית כוחות**":

"ככל שמעשי העבירה חמורים יותר, כך אין להסתפק בפגיעה כללית ועתידית, אלא נדרשת פגיעה קונקרטית, ברורה ומוחשית יותר. ולהיפך - ככל שמעשי העבירה קלים יותר, כך ניתן להסתפק בפגיעה

כללית יותר, לרבות תוך התחשבות בעובדה שמדובר בצעירים המצויים בראשית דרכם ושעתידם עוד לפניהם. כמובן שכל זאת בתנאי שמלכתחילה אכן מדובר בעבירה מהסוג ומהנסיבות שמצדיקות בחינת האפשרות לוותר על ההרשעה מבלי שהדבר יפגע באופן חמור באינטרס הציבורי".

17. יישום המבחנים האמורים במקרה דנן, מעלה כי ניתן להימנע מהרשעת הנאשמת. עסקין במעידה חד פעמית, הגם שבמסגרתה בוצעו מספר עסקאות, מדובר בהיקף הונאה שאינו ברף הגבוה (1868.1), הנאשמת פיצתה את המתלוננת במלוא הסכום. הנאשמת נעדרת עבר פלילי, התגייסה להליך טיפולי, מבטאת מחויבות להליך ועורכת מאמצים להיתרם ממנו ולרכוש כלים לצורך התמודדות במישורי חייה השונים.

18. יגרם לנאשמת נזק כתוצאה מהרשעתה, שכן בהיותה עובדת במשק בית, סיכוייה להיות מועסקת כתוצאה מהרשעה יפגעו פגיעה משמעותית.

19. אף שירות המבחן המליץ בנסיבותיה של הנאשמת להימנע מהרשעתה, תוך מתן דגש על ענישה שיקומית חינוכית.

20. המאשימה בהגנותה, בעת הצגת ההסדר הסכימה להימנע מהרשעת הנאשמת, הגם שעמדתה באותה עת היתה למאסר בדרך של עבודות שירות. המאשימה ושוב בהגנותה, סברה כי לאור מכלול נסיבותיה של הנאשמת קיימת הצדקה לחרוג לקולה מהעונש הראוי.

21. בנסיבות שבפניי, בשים לב למכלול השיקולים, אני סבורה כי עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשמת לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

22. לאור האמור, אני נמנעת מלהרשיע הנאשמת ומחייבת אותה כדלקמן:

- א. הנני מטילה על הנאשמת צו מבחן וזאת למשך שנה. הנאשמת תימצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום. במסגרת המבחן תשולב הנאשמת בכל הליך טיפולי ששירות המבחן ימצא לנכון מעת לעת.
- הנאשמת מוזהרת כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו, להרשיעה ולהטיל עליה עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשעה, במקום צו המבחן.

- ב. הנני מטילה על הנאשמת צו לביצוע 250 שעות שירות לתועלת הציבור וזאת במשך שנה.

השל"צ יבוצע בהתאם לתכנית שתוגש על ידי שירות המבחן תוך 60 יום ואשר אותה ללא צורך בקיום דיון נוסף.

הנאשמת מוזהרת כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליה עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשעה, במקום צו השל"צ.

ג. הנאשמת תחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע עבירות

בהן הורשעה והכל תוך שנה מהיום.

ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא תחתום הנאשמת כאמור, תיאסר למשך 10 ימים.

ככל שיש מוצגים - יושמדו בחלוף תקופת הערעור

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ז אייר תשע"ח, 02 מאי 2018, במעמד הצדדים.